

[Indenrigsministeren]

gelse af redegørelsen. Jeg vil gerne derefter sige nogle ord i anledning af det forståelige spørgsmål, fru Nathalie Lind stiller, nemlig hvad der egentlig er formålet med redegørelsen.

Formålet er at få klaret af, om man skal sigte imod en afvikling af statsamterne med de opgaver, de har, og gå videre i arbejdet med at lægge de opgaver andre steder hen, eller om man finder, som regeringen har gjort det, at statsamterne i alt væsentligt har fungeret hensigtsmæssigt, så udgangspunktet for det videre arbejde skal være, at de på de væsentligste punkter skal bestå og skal administrere de arbejdsopgaver, de har haft i de sidste 10 år. Det er for at få en fornemmelse af, hvad folketingets opfattelse er på disse punkter.

Jeg har forstået det sådan, at der er altovervejende sympati i folketinget for den tanke, at når det drejer sig om behandlingen af de familieretlige sager, der udgør 80-85 pct. af de opgaver, antalsmæssigt og formentlig også timetalsforbrugsmæssigt, statsamterne har, er det hensigtsmæssigt at lade disse opgaver forblive hos statsamterne, og jeg må gå ud fra, at det er af de grunde, der er redegjort for i redegørelsen.

Den anden større opgave er tilsynsopgaven, og for dens vedkommende har jeg også forstået det sådan, at langt de fleste er af den opfattelse, at tilsynsopgaven er hensigtsmæssigt placeret, men også at man gerne ser, at en del af de tilsynsopgaver, der er i øjeblikket, fjernes fra statsamterne på den måde, at man ikke forlanger så mange sager henlagt til tilsynsrådets afgørelse og vurdering.

Dermed er der, synes jeg, skabt en ganske væsentlig klarhed. Der er nemlig skabt den klarhed, at et stort flertal af folketingets medlemmer igennem deres ordførere har givet udtryk for, at den store tyngde af opgaver bør forblive dér, hvor de ligger i øjeblikket. Så er der en række mindre opgaver, og jeg medgiver meget gerne fru Nathalie Lind, at den redegørelse, der er givet om dette punkt, er meget omfattende, den har, som man siger på mine kanter, revl og krat med, stort og småt, også de ting, som kun er en ekspeditionssag en gang hvert andet år eller måske en gang hvert år. Det er derfor, når det måles i mandtimer, formentlig kun mellem 5 og 10 pct. af de arbejdsopgaver, der er henlagt til statsamterne.

For disse opgavers vedkommende er der jo nogle, der er henlagt til statsamterne ved lov, og andre, der er henlagt dertil ved forvaltningsbeslutning eller ved ministerbeslutning. For de opgavers vedkommende, som er henlagt ved lov, er det folketinget, der afgør, om de fortsat skal være henlagt til statsamterne, eller hvad nu navnet måtte ende med at blive, eller om de ikke skal. Jeg tænker på de bemærkninger, fru Nathalie Lind gjorde om stiftsøvrigheden, om den skulle ligge dér, hvor den ligger, eller om den skulle etableres i forbindelse med biskoppen og biskoppens kontor formentlig, det ville være den anden nærliggende løsning. Det må man afgøre i folketinget i forbindelse med behandlingen af disse ting. Men man kan ikke træffe den afgørelse, at de skal henlægges til statsamterne, hvis folketinget ved sine ytringer i dag havde tilkendegivet over for regeringen, at man gerne så statsamterne nedlagt. Så havde man jo ikke haft dette organ at henlægge en sådan opgave til eller bevare en sådan opgave hos.

I anledning af det, der er blevet sagt om tilsynet, vil jeg godt minde om, at det jo er et grundlovsbestemt statsligt tilsyn med kommunerne, der er tale om. Det kan derfor vanskeligt tænkes, at det hverken med hensyn til sin endelige afgørelse, der må ligge hos indenrigsministeriet, eller en i førsteinstansafgørelse kan ligge andre steder end principielt hos indenrigsministeriet. Det kan vanskeligt tænkes. Det er derfor, jeg ikke rigtig kan se, hvilken tredje løsning på tilsynet, det kan være, fru Nathalie Lind tænker på. Hvis man er interesseret i, at der skal være en prøvelse på indenrigsministeriets vegne af en klage over en primærkommune, så har jeg vanskeligt ved at forestille mig, hvordan den skulle foregå væsentligt anderledes, end den gør i øjeblikket, hvor en på stedet placeret lokal statsrepræsentant har ansvaret for, at klagen behandles, som den skal, efter de regler, som lovgivningen byder, og som indenrigsministeriets regelsæt for behandling af klager påbyder at tilsynsrådet skal arbejde efter.

Det er, som jeg sagde for lidt siden, et grundlovsbestemt statsligt tilsyn med kommunerne, som jeg er overbevist om er hensigtsmæssigt tilrettelagt, sådan som det er tilrettelagt i øjeblikket. Jeg er derfor meget enig med dem, der har sagt, at det ikke vil være særlig hensigtsmæssigt, om tilsynet i et